

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 2 affattes således:

Loven gælder ikke for international passagerbefordring, der er omfattet af tillægskonventionen til den internationale konvention af 7. februar 1970 om befordring af personer og rejsegods på jernbaner (CIV) vedrørende jernbanens ansvar for rejsendes død eller tilskadekomst. Dog finder loven anvendelse, hvis ulykkestilfældet er indtruffet i Danmark og overgået danske statsborgere eller personer, der har deres sædvanlige bopæl i Danmark.

§ 2. Den tilskadekomne er berettiget til erstatning såvel for udgifter ved sygebehandlingen som for det næringstab, han lider som følge af skaden, indtil lægebehandlingen er endt, dog ikke udover 1 år, hvilket tidsrum skal kunne forlænges af den i § 4 omhandlede kommission. Såfremt skaden også udover dette tidsrum må antages at medføre forringelse i hans økonomiske forhold, har han krav på erstatning herfor enten i form af en sum én gang for alle eller i form af en periodisk ydelse, livsvarig eller for et vist tidsrum eller, dersom omstændighederne taler herfor på begge disse måder. Fremdeles vil der kunne tillægges den tilskadekomne en passende godtgørelse for lidelser, ulemper, lyde og vansir, der skyldes den ham tilføjede skade.

2. § 3 ophæves.

§ 3. Såfremt tilskadekomsten medfører døden, er jernbanen pligtig at afholde udgifterne ved den afdødes sømmelige begravelse samt til at yde erstatning til den afdødes ægtefælle og børn, derunder sted- og adoptivbørn, for det tab, de lider ved at miste deres forsørger, fastsat enten til en bestemt sum én gang for alle eller til en periodisk ydelse, livsvarig eller for et vist tidsrum eller på begge disse måder.

Stk. 2. Når andre end ægtefæller og børn faktisk er blevet helt eller delvis forsørgt af den afdøde, kan der også i dette tilfælde fastsættes erstatning for tab af forsørger.

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Erstatningskrav i henhold til § 1 kan ikke overdrages eller gøres til genstand for kreditorforfølgning. Livs- og ulykkesforsikrere kan som sådanne intet krav rejse på jernbanen for personskade, og kan overhovedet kun indtræde i erstatningskrav, for så vidt og i det omfang forsikreren har udrett udgifterne til den tilskadekomnes sygebehandling og sømmelige begravelse. Livs- eller ulykkesforsikringer, tegnede til fordel for den tilskadekomne eller hans efterladte, formindsker i intet tilfælde disses krav på erstatning hos jernbanen for skade på person«.

§ 4. Erstatningen skal i mangel af mindelig overenskomst, fastsættes af en kommission på 5 medlemmer, der udnævnes af ministeren for offentlige arbejder for 6 år ad gangen. Formanden skal være i besiddelse af de egenskaber der udkræves for at kunne udnævnes til dommer i en overret, og blandt de øvrige medlemmer skal én være forsikringskyndig og én læge. De kommissionens medlemmer tilkommende godtgørelser fastsættes af finansloven. Kommissionen kan antage lønnet medhjælp.

Stk. 2. I tilfælde af tilskadekomst erstattes forringelsen i de økonomiske forhold ved fuld invaliditet med et beløb af indtil 8.000 kr. årligt og ved ringere invaliditet med en til invaliditetsgraden svarende del af dette beløb eller de dertil svarende kapitalbeløb.

Stk. 3. I tilfælde af den tilskadekomnes død kan den samlede erstatning for tab af forsørger ikke overstige 8.000 kr. årlig eller det dertil svarende, kapitalbeløb og erstatningen til en enkelt person ikke overstige halv-